

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 656/2013-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. decembra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť V. L., t. č. vo výkone trestu, zastúpeného advokátkou JUDr. L. H., B., vo veci namietaného porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základných práv zaručených čl. 17 ods. 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva zaručeného čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vydaním Európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2 T 113/94 z 28. novembra 2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. L. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júla 2013 doručená sťažnosť V. L., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv zaručených čl. 17 ods. 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 5 ods. 4

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) vydaním Európskeho zatýkacieho rozkazu Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 T 113/94 z 28. novembra 2012.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že „Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. z 15. 3. 1999, sp. zn. 2 T 113/94 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. 7. 1999 sp. zn. 4 To 81/99... som bol uznaný za vinného pre trestný čin podvodu spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 250 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. a bol mi uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov.

Dňa 2. 12. 1999 vydal Okresný súd Bratislava I. na moju osobu príkaz na dodanie do výkonu trestu.

Dňa 18. 1. 2000 vydal Okresný súd Bratislava I. príkaz na zatknutie mojej osoby, pričom od uvedeného dátumu bolo po mne vyhlásené celoštátne pátranie...

Dňa 17. 3. 2010 vydal Okresný súd Bratislava I. pod sp. zn. 2 T 113/1994 na moju osobu Medzinárodný zatýkací rozkaz podľa § 490 ods. 1 Tr. por...

Dňa 28. 11. 2012 vydal Okresný súd Bratislava I. na moju osobu Európsky zatýkací rozkaz...

Na základe uvedeného európskeho zatýkacieho rozkazu som bol 16. 5. 2013 zadržaný na letisku vo F., Spolková republika Nemecko a následne som bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody v ÚVTOS..., z ktorého som bol umiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody..., kde uvedený trest vykonávam doposiaľ. ...

Európsky zatýkací rozkaz mi bol doručený pri mojom zadržaní 16. 5. 2013... a až do jeho vydania som nemal o jeho existencii žiadnu vedomosť.“.

Podľa tvrdenia sťažovateľa „výkon trestu, ktorý mi bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 15. 3. 1999, sp. zn. 2 T 113/94 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 20. 7. 1999 sp. zn. 4 To 81/99 je premlčaný a tento trest nemožno vykonať a napriek tomu sa nezákonne nachádzam vo výkone trestu odňatia slobody“. V súvislosti s týmto tvrdením sťažovateľ v odôvodnení sťažnosti bližšie argumentuje:

„... mám za to, že otázka premlčania výkonu môjho trestu sa posudzuje podľa zákona účinného v čase spáchania skutku a teda podľa Trestného zákona č. 140/1961 Zb.

... rozsudok v mojom prípade nadobudol právoplatnosť 20. 7. 1999, a opatrenia smerujúce k výkonu trestu ktoré urobil súd sú nasledovné:

- a) vydanie príkazu na zatknutie a vyhlásení mojej osoby do pátrania dňa 18. 1. 2000,*
- b) vydanie medzinárodného zatýkacieho rozkazu dňa 17. 3. 2010.*
- c) vydanie európskeho zatýkacieho rozkazu dňa 28. 11. 2012.*

Z vyššie uvedeného vyplýva, že medzi dvoma opatreniami smerujúcimi k výkonu trestu, a to vydaním príkazu na zatknutie zo dňa 18. 1. 2000 a vydaním medzinárodného zatýkacieho rozkazu zo dňa 17. 3. 2010, uplynulo viac ako desať rokov, a síce 10 rokov a 2 mesiace. ...

Vzhľadom na skutočnosť, že som bol právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody 6 rokov, tento trest nemožno vykonať po uplynutí premlčacej doby, ktorá je desať rokov.

Súčasne si dovoľujem poukázať na fakt, že počas plynutia premlčacej doby som nespáchal žiadny trestný čin.

Z uvedeného vyplýva jednoznačný záver, že výkon môjho trestu je od 19. 1. 2010 premlčaný a uložený trest nemožno vykonať!“

Vo vzťahu k ustanoveniu § 68 ods. 2 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), v zmysle ktorého do premlčacej doby sa nezapočítava doba, po ktorú nebolo možné trest vykonať preto, že sa odsúdený zdržiaval neoprávnene v cudzine, alebo bol na ňom vykonávaný iný trest odňatia slobody, sťažovateľ uviedol:

„V USA som sa od počiatku môjho pobytu zdržiaval oprávnené v zmysle príslušných imigračných zákonov...

- od roku 1996 trvalo žijem a pôsobím v USA, kam som zákonne vycestoval 29. 12. 1996 na pracovné víza...

- dňa 7. 11. 2007 mi bolo riadne udelené štátne občianstvo Spojených štátov Amerických...

Z uvedeného je zrejmé, že môj odchod ako i trvalý pobyt v USA sa nedajú charakterizovať ako neoprávnené, keďže som do USA vycestoval na riadne pracovné víza,

v USA mám trvalý pobyt ako i zamestnanie a na viac mi bolo udelené americké občianstvo...

V neposlednom rade zdôrazňujem, že som sa nezdržiaval v cudzine (USA) s úmyslom vyhnúť sa trestu, keďže o svojom odsúdení som nemal žiadnu vedomosť.

Po celý čas môjho pôsobenia v USA som riadne dodržiaval imigračné zákony tejto krajiny a dokonca mi bolo udelené štátne občianstvo, pričom toto by nebolo možné, keby ma štátne orgány USA považovali za odsúdeného zločinca na úteku.

Dovoľujem si uviesť, že v USA verejne podnikám pod svojim menom..., adresa môjho trvalého pobytu je verejne dostupná..., a rozhodne sa neskrývam pred štátnymi orgánmi Slovenskej republiky.

K tomuto tvrdeniu uvádzam, že 7. 11. 2007 som zákonným, úradne predpísaným spôsobom požiadal o zmenu mena, avšak len z fonetických dôvodov, aby bolo moje priezvisko vyslovované tak, ako na Slovensku, teda L... a nie z dôvodov vytvorenia si falošnej identity na úteku!...

Dodávam, že z nahliadnutia do súdneho spisu vyplýva, že slovenským štátnym orgánom bolo známe moje meno po udelení amerického občianstva ako i moja trvalá adresa v USA. Taktiež som na uvedenej adrese riadne prijímal písomnosti zo SR a to i písomnosti úradného charakteru, príkladom žalobu o zvýšenie výživného na dieťa. (OS BA IV, navrhovateľka: MUDr. K. L.).

Skutočnosť, že súd nereagoval na túto vedomosť a nevykonal opatrenia smerujúce k výkonu trestu riadne a včas, nemôže byť vyhodnotená v neprospech odsúdeného.

... pred udelením amerického občianstva som bol ako žiadateľ o občianstvo povinný sa zdržiavať na území USA, avšak po udelení štátneho občianstva som sa viackrát nachádzal na území Slovenskej republiky...

Z uvedeného je zrejmé, že som nemal žiadnu vedomosť o svojom odsúdení a rozhodne som sa neskrýval pred výkonom trestu. Naopak, uzatvoril som na území Slovenskej republiky manželstvo, pravidelne som navštevoval svoju rodinu ako i rodinu mojej manželky a uzatvoril som nájomnú zmluvu na nehnuteľnosť v Slovenskej republike.“

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci samej vydal tento nález:

„1. Vydaním Európskeho zatýkacieho rozkazu z 28. 11. 2012 Okresným súdom Bratislava I. bol porušený článok 1 ods. 1, 17 ods. 2 a 5, článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj článok 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Európsky zatýkací rozkaz z 28. 11. 2012 vydaný Okresným súdom Bratislava I sa zrušuje.

3. Podľa článku 5 ods. 4 Dohovoru sa odsúdený V. L..., prepúšťa z výkonu trestu na slobodu ihneď.“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o rozhodnutie o dočasnom opatrení podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ktorým *„ma ihneď prepustí na slobodu“*. Podľa slov sťažovateľa *„z odôvodnenia mojej ústavnej sťažnosti je zrejmé, že moja osobná sloboda je obmedzená nezákonne, pričom udržiavanie tohto nezákonného stavu ma na mňa a na celú moju rodinu až deštruktívny charakter. Som ženatým otcom dvoch maloletých detí, a to V. (10 rokov) a V. (7 rokov) a moja rodina žije v USA, pričom je na mňa odkázaná aj výživou.“*

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný

súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je sťažovateľom namietané porušenie čl. 1 ods. 1 ústavy, základných práv zaručených čl. 17 ods. 2 a 5 a čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva zaručeného čl. 5 ods. 4 dohovoru vydaním Európskeho zatýkacieho rozkazu okresného súdu sp. zn. 2 T 113/94 z 28. novembra 2012. Podľa tvrdenia sťažovateľa jeho dodanie do výkonu trestu odňatia slobody, ako aj samotný výkon trestu sú nezákonné z dôvodu, že v jeho prípade boli splnené podmienky premlčania výkonu právoplatne uloženého trestu odňatia slobody.

Na rozhodnutie o podanej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07). Zásada subsidiarity reflektuje okrem iného aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

Z príloh ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 113/94 z 15. marca 1999 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave

(ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 4 To 81/99 z 20. júla 1999 uznaný vinným z trestného činu podvodu spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2 a § 250 ods. 1 a 4 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov, pre výkon ktorého bol zaradený do I. nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 406 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) rozhodnutie vykonáva, prípadne jeho výkon zariaďuje ten orgán, ktorý rozhodnutie vydal; v konaní pred súdom rozhodnutie senátu vykonáva alebo jeho výkon zariaďuje predseda senátu... Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia Trestného poriadku rozhodnutia súvisiace s výkonom trestov a ochranných opatrení robí, ak nie je ďalej ustanovené inak, súd, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni.

Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že sťažovateľ 17. júla 2013 prostredníctvom svojej právnej zástupkyne doručil Okresnému súdu Trnava „*Žiadosť... o prepustenie na slobodu z dôvodu premlčania výkonu trestu odňatia slobody a o vydanie rozhodnutia o premlčaní výkonu trestu...*“, ktorú Okresný súd Trnava z dôvodu svojej nepríslušnosti odstúpil okresnému súdu. O uvedenej žiadosti sťažovateľa okresný súd rozhodol uznesením sp. zn. 2 T 113/1994 z 28. novembra 2013 tak, že túto zamietol podľa § 406 ods. 2 Trestného poriadku s použitím § 413 ods. 2 Trestného poriadku (per analogiam). Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ 3. decembra 2013 sťažnosť, o ktorej bude rozhodovať krajský súd.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti možno uzavrieť, že v súčasnom štádiu právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa má krajský súd v rámci konania o opravnom prostriedku – sťažnosti sťažovateľa, čím je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Ústavný súd preto, rešpektujúc požiadavku subsidiarity vyplývajúcu z čl. 127 ods. 1 ústavy i svoju doterajšiu rozhodovaciu prax, sťažnosť sťažovateľa už po jej predbežnom prerokovaní odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

V dôsledku odmietnutia sťažnosti ako celku bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. decembra 2013